

РЕШЕНИЕ

№ 100

гр. Сандански, 21.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – САНДАНСКИ, I НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на трети април през две хиляди двадесет и трета година в
следния състав:

Председател: Николинка Кр. Бузова

при участието на секретаря Венета Бл. Петрова
като разгледа докладваното от Николинка Кр. Бузова Административно
наказателно дело № 20231250200166 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59- 63 от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление № 23-0339-000061/02.02.2023
г., издадено от Д.В.П., на длъжност началник група в ОДМВР Благоевград,
РУ Сандански, упълномощен с МЗ № 8121з-1632/02.12.2021 г., с което на Г.
К. А. от гр. Сандански, ул. „П.“ №*, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 185
ЗДвП му е наложена глоба в размер на 20.00 лева, за нарушение на чл.147,
ал.1 ЗДвП и на основание чл.175 ал.1 т.5 ЗДвП му е наложена глоба в размер
на 100.00 лева и лишаване от право да правява МПС за 2 месеца, за
нарушение на чл.123 ал.1 т.3 б.в ЗДвП.

Санкционният акт в срок е обжалван от наказаното лице. С жалбата е
направено искане за неговата отмяна. Изложените доводи се свеждат до това,
че наказателното постановление е неправилно и незаконосъобразно. Излагат
се съображения, в насока, че по т.1 от НП задължението за предоставянето на
автомобила е на собственика на процесното МПС, какъвто жалбоподателят не
е. По т.2 от НП се релевират твърдения, че в АУАН нарушението е
квалифицирано като такова по чл.123 ал.1 т.2 б.б ЗДвП – „не остава на
мястото на ПТП до пристигане на представители на МВРР или следствието.“,
а в НП нарушението е квалифицирано по чл.123, ал.1, т.3 б.в ЗДвП – „при
наличие на разногласия относно обстоятелствата за ПТП го напуска, не
уведомява службата за контрол, като и не изпълнява указанията й“, с което е
допуснато съществено нарушение на чл.42, т.4 и т.5 и чл.57, ал.1, т.5 и т.6
ЗАНН.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, дава обяснения,

поддържа жалбата по изложените в нея аргументи за отмяна на НП, не се представлява от процесуален представител и не претендира разноски за адвокат.

Административно наказващият орган, редовно призован не изпраща представител в съдебно заседание и не изразява становище по депозираната жалба. В съпроводително писмо прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Районна прокуратура-Благоевград, ТО-Сандански, редовно призована, не изпраща представител.

Жалбата е подадена от надлежна страна в срока по чл. 59, ал. 2 пр. 1 от ЗАНН и срещу правораздавателен акт, който засяга имуществената сфера на наказаното лице. НП е връчено на жалбоподателя на 21.02.23 г. /л.5/, а жалбата срещу същото заведена в РУ Сандански на 02.03.2023 г. /л.2/, т.е. в предвидения в ЗАНН преклузивен четиринадесет дневен срок. Изложеното прави разглеждането ѝ в съдебното производство процесуално допустимо.

След преценка допустимостта на жалбата, събраните по делото доказателства и направените доводи, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят Г. К. А. от гр. С., ул. „П.“ № *, е правоспособен водач на МПС.

На 22.01.2023 г. около 13.40 часа в часа в гр. С. на улица „С.“ с посока на движение към ул. „Т. С.“ Г. К. А. управлявал лек автомобил марка и модел „Т*****“, с рег. № *****, собственост на И. А. С. от гр. С.. В района на дом №* на ул. „С.“ водачът изгубил контрол върху автомобила и излязъл в дясно от пътното платно, като се ударил в контейнер за отпадъци, впоследствие контейнерът се ударил в паркирания лек автомобил с марка „М.“ с рама – *****/без регистрационни табели/, собственост на С.Х.Х., ЕГН ***** от град С., ул. „С.“ № * В резултат на удара този лек автомобил отскочил в друг паркиран автомобил марка и модел Б****, с рег. № *****, собственост на Н.А.А. от град С. и от удара автомобилите спрели в оградна мрежа на двор и дърво, собственост на Г. В.К., ЕГН ***** от град С., ул. „Т. С.“ *, в резултат на което имало материални щети по автомобилите, контейнера за смет и оградната мрежа на имота. След случилото се водачът на лек автомобил марка и модел „Т*****“, с рег. № ***** – Г. К. А. не уведомил компетентните органи на МВР. След установяването му от органите на реда водачът А. бил тестван за употреба на алкохол с техническо средство Дрегер Алкотест 7510 с фабричен номер ARPM-0698, която била отрицателна и му бил издаден талон за медицинско изследване с № 120391.

За констатираните нарушения, след като изслушал участниците в ПТП-то на 22.01.2023 г., свидетелят М. К. съставил акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 893654, в присъствието на св. Е. К. и К.Б., за нарушение по чл.123 ал.1 т.2 б.б ЗДвП и по чл.147 ал.1 ЗДвП, който бил предявен на нарушителя и подписан от него без възражение. Екземпляр от акта бил връчен на жалбоподателя още същия ден – 22.01.2023 г.

Въз основа на административно наказателната преписка на 02.02.2023 г. от началник група в ОДМВР – гр. Благоевград, РУ – гр. Сандански, било

издадено наказателно постановление № 23-0339-000061/02.02.2023 г., с което на Г. К. А. от гр. Сандански, ул. „П.“ №*, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 185 ЗДвП му е наложена глоба в размер на 20.00 лева, за нарушение на чл.147, ал.1 ЗДвП и на основание чл.175 ал.1 т.5 ЗДвП му е наложена глоба в размер на 100.00 лева и лишаване от право да правлява МПС за 2 месеца, за нарушение на чл.123 ал.1 т.3 б.в ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка по делото се установява от събраните по делото гласни и писмени доказателства, а именно от обясненията на жалбоподателя, от показанията на свидетелите М. К. и Е. К., от НП № 23-0339-000061 от 02.02.2023 г. в оригинал, от АУАН серия ГА № 893654 от 22.01.2023 г. в оригинал, ксерокопие на талон за изследване, ксерокопие на докладна записка от М. К., справка за нарушител/водач, ксерокопие на фиш за спешна медицинска помощ,, копие от заповед № 8121з-1632 от 02.12.2021 г. на Министъра на МВР, обяснения. Съдът кредитира представените и приети на основание чл. 281 от НПК писмени доказателства по делото, като прецени относимостта им към предмета на доказване в производството и взаимната кореспонденция между тях. Съдът счита, че събраните по делото гласни доказателства в своята цялост не са противоречиви и кореспондират помежду си, досежно признаците от обективна и субективна страна от състава на нарушенията, описани както в акта за установяване на административно нарушение, така и в наказателното постановление. Доказателствата и доказателствените средства за тяхното установяване съдът постави в основата на фактическите си констатации, като отчете тяхната достоверност и кореспонденцията помежду им. От показанията на свидетелите, от обясненията на жалбоподателя и от акта за установяване на административно нарушение се установява времето, мястото, начина на извършване на проверката и констатиране на нарушенията. В тези части съдът даде вяра на заявеното от свидетелите, тъй като показанията им са последователни и логични, събитията ги описва тв детайли /с изключение до правните изводи до които е достигнал актосъставителя/. От справката за нарушител от региона се констатира наличието на наказания за нарушения по ЗДвП от нарушителя.

При така установената фактическа обстановка съдът намира, че жалбата е основателна. АУАН е съставен от лице, което съгласно чл. 37, ал. 1, б. б от ЗАНН може да съставя АУАН за нарушения по ЗДвП. Актосъставителят е надлежно упълномощен с МЗ № 8121з-1632/02.12.2021 г. /л.17-18 СП/. АУАН е съставен по реда на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН и е надлежно връчен, съобразно правилата на чл. 43 от ЗАНН, като е дадена възможност за писмени възражения. НП е издадено от компетентен орган – началник група в ОДМВР – Благоевград, РУ - Сандански, упълномощен с МЗ № 8121з-1632/02.12.2021 г., да издава НП по ЗДвП. НП е издадено преди изтичането на давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН.

Независимо от гореизложеното, съдът намира, че наказателното постановление е издадено при неправилно приложение на процесуалния и материалния закон.

По т.1 НП:

По отношение на наложеното административно наказание по чл. 185 от ЗДвП, за нарушение на чл.147, ал.1 ЗДвП:

Съгласно разпоредбата на чл.147, ал.1 ЗДвП, регистрираните моторни превозни средства и теглените от тях ремаркета и пътните превозни средства, с които се извършват превози с атракционна цел, с изключение на пътните превозни средства на поделенията на въоръжените сили, и пътните превозни средства с животинска тяга, подлежат на задължителен периодичен преглед за проверка на техническата им изправност. Условието и редът за извършване на прегледа на превозните средства, с изключение на самоходните машини, колесните трактори с максимална конструктивна скорост, ненадвишаваща 40 km/h, и ремаркетата, теглени от тях, се определят с наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията съгласувано с министъра на вътрешните работи. От посоченото нормативно съдържание на чл. 147, ал. 1 ЗДвП следва изводът, че законовата разпоредба регламентира изискване за задължителен периодичен преглед на регистрираните МПС за проверка на техническата им изправност, без да вменява конкретно задължение на определено лице. При сравнителното тълкуване на нормата на чл.147, ал.1 ЗДвП със санкционната разпоредба на чл.181, т.1 от ЗДвП /предвиждаща административнонаказателна отговорност за собственика на МПС или длъжностно лице, което не го представи в законоустановения срок за технически преглед/, се следва изводът, че задължението по чл.147, ал.1 ЗДвП е за собственика на автомобила. Не е спорно, а и се установява от доказателствата по делото, че санкционираният за нарушение на чл.147, ал.1 от ЗДвП водач Г. К. А. на л.а. марка и модел „Т****“, с рег. № *****, не е собственик на автомобила, поради което и за него не е съществувало задължение да го представя за технически преглед. Предвид липсата на изрично предвидено в ЗДвП задължение за водач на МПС, който не е собственик на превозното средство, да го представя за проверка на техническата му изправност, е недопустимо на водача да се налага административно наказание по общата санкционна норма на чл.185 ЗДвП, за нарушение на чл.147, ал.1 ЗДвП. В този смисъл е и константната съдебна практика.

Предвид изложените съображения съдът намира, че обжалваното НП в частта му, с която на Г. К. А. е наложено административно наказание по чл. 185 от ЗДвП, за нарушение на чл. 147, ал.1 ЗДвП, като постановено в нарушение на закона, следва да бъде отменено.

По т.2 НП:

По т.2 от НП се релевират твърдения, че в АУАН нарушението е квалифицирано като такова по чл.123 ал.1 т.2 б.б ЗДвП – „не остава на мястото на ПТП до пристигане на представители на МВР или следствието“, а в НП нарушението е квалифицирано по чл.123, ал.1, т.3 б.в ЗДвП – „при наличие на разногласия относно обстоятелствата за ПТП го напуска, не уведомява службата за контрол, като и не изпълнява указанията й“,

Съдът намира, че описаните факти както в АУАН, така и в НП не отговарят на дадената им от актосъставителя и от административнонаказващия орган правна квалификация на нарушението. В АУАН правната квалификация на нарушението е по чл.123 ал.1 т.2 ЗДвП. Съгласно изричния текст на закона задължението по чл. 123, ал. 1, т. 2 ЗДвП възниква само в случаите, когато при произшествието са пострадали хора. От събраните доказателства и от констатациите в акта за установяване на

административно нарушение се установява, че от процесното ПТП няма пострадали хора. А в НП описанието на правната квалификация по чл.123, ал.1 т.3 ЗДвП съдържа като факти винаги само имуществени вреди, които обаче не са описани, ето защо и тази правна квалификация е неприложима в случая. Още повече не се установи да има разногласие между участниците в ПТП-то.

Съставът на нарушението по чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП се осъществява винаги, когато участникът в пътнотранспортното произшествие нарушава виновно което и да е от задълженията си по чл. 123 от ЗДвП. Така допуснатото неправилно прилагане на материалния закон може да бъде преодоляно чрез изменение на наказателното постановление с прилагане на закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, тъй като в обстоятелствената част на постановлението са изложени факти и обстоятелства, съставляващи надлежно описание на неизпълнението на някоя от приложимите за случая разпоредба от чл. 123 от ЗДвП, а съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 7, т. 1 от ЗАНН предпоставка за такова изменение на постановлението е да не се налага съществено изменение на обстоятелствата на нарушението. По-конкретно посочените в обстоятелствената част на постановлението факти относно поведението на водача след произшествието – че водачът не е останал на местопроизшествието и че е напуснал местопроизшествието, без да уведоми органите на МВР – съставляват надлежно описание на неизпълнение на задълженията по чл. 123, ал.1, т.1 ЗДвП, съгласно който водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието и са достатъчни да се определи кое е приложимото за случая задължение на участника в произшествието.

Предвид изложеното по-горе съдът приема, че е установено по несъмнен начин жалбоподателят да е нарушил виновно правилото за движение по чл. 123, ал.1, т.1 ЗДвП и е осъществил състава на същото, поради което правилно е санкциониран съгласно чл. 175, ал.1, т.5 ЗДвП, съгласно който наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв. водач, който наруши задълженията си като участник в пътнотранспортно произшествие, което безспорно се доказва в случая.

В съответствие с изложените по-горе съобщения, нарушението по чл. 123, ал.1, т.1 ЗДвП се явява доказано по несъмнен начин и тъй като по силата на Тълкувателно решение № 8/16.09.2021г. на ВАС по т.д. №1/2020 г., ОСС на I и II колегия, в производството по обжалване на наказателното постановление правомощието на районния съд да измени наказателното постановление има съдържанието на чл.337 от НПК, приложим по силата на препращащата разпоредба на чл.84 от ЗАНН, то процесното наказателно постановление следва да бъде изменено. Нормата на чл.337 от НПК регламентира правомощията на въззивния съд в хипотезите, при които съдът намалява наказанието (чл.337, ал.1, т.1 от НПК) или прилага закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо престъпление (чл.337, ал.1, т.2 от НПК). Следователно, наред с възможността да намали размера на наказанието,

правомощието на районния съд да измени наказателното постановление включва и възможност за преквалификация на извършеното деяние по закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо административно нарушение. Това предвижда и новата редакция на чл. 63, ал. 7, т. 1 ЗАНН (ДВ, бр. 109 от 22.12.2020 г., в сила от 23.12.2021 г.), съгласно която районният съд изменя обжалвания пред него акт, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението. Упражняването на това правомощие от въззивния съд е гаранция за законосъобразност на административно наказателната дейност с оглед невъзможността му след като отмени наказателното постановление да връща преписката на наказващия орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Обратното би означавало нарушителят да остане ненаказан при проведено пълно доказване на извършеното административно нарушение, т.е. да остане ненеказано противоправно поведение, което изпълва съдържанието на различна от посочената в наказателното постановление законова разпоредба, което е в противоречие с целите на наказанието, регламентирани в чл.12 от ЗАНН.

Ето защо, НП следва да бъде изменено като бъде приложен закон за еднакво наказуемо административно нарушение и бъде надлежно коригирано правното основание за извършено административно нарушение – вместо чл.123, ал.1, т.3 б.в ЗДвП се приложи чл.123, ал.1, т.1 ЗДвП. В останалата част, НП следва да бъде потвърдено.

Нарушението не представлява „маловажен“ случай, тъй като обществената опасност е типична за нарушения по чл.123, ал.1, т.1 ЗДвП. В тази връзка заслужава да бъде отбелязано и обстоятелството, че видно от справката за нарушител от региона, жалбоподателят е наказван неколнократно за предходни нарушения на ЗДвП, т.е. същият се характеризира с определено ниво на лична обществена опасност като водач на МПС, несъвместимо със съображения в посока на „маловажност“ на случая.

Наказанията наложени на жалбоподателя не следва да бъдат редуцирани, тъй като същите са определени около минималния размер предвиден в разпоредбата на чл.175, ал.1, т.5 ЗДвП и са съобразени с обществената опасност на деянието и дееца, а именно глоба в размер на 100 /сто/ лева и 2 /два/ месеца лишаване от право да управлява МПС.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.2, т.1 и т.4 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 23-0339-000061/02.02.2023 г., издадено от Д.В.П., на длъжност началник група в ОДМВР Благоевград, РУ Сандански, упълномощен с МЗ № 8121з-1632/02.12.2021 г., **в частта** с която на Г. К. А. от гр. С., ул. „П.“ №*, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 185 ЗДвП му е наложена глоба в размер на 20.00 лева, за нарушение на чл.147, ал.1 ЗДвП.

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 23-0339-000061/02.02.2023 г.,

издадено от Д.В.П., на длъжност началник група в ОДМВР Благоевград, РУ Сандански, упълномощен с МЗ № 8121з-1632/02.12.2021 г., **в частта** с която на Г. К. А. от гр. С., ул. „П.“ № *, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл.175 ал.1 т.5 ЗДвП му е наложена глоба в размер на 100.00 лева и лишаване от право да управлява МПС за 2 месеца, за нарушение на чл.123, ал.1, т.3 б.в ЗДвП, като **ПРЕКВАЛИФИЦИРА** нарушението като такова извършено по чл.123, ал.1, т.1 ЗДвП, като в останалата част остава непроменено.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба по реда на АПК пред Благоевградски административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Сандански: _____